

Nuant el fil de l'idi·li

Després d'aquell primer encís
ineludible
sovintejaren els nostres encontres
teixint tot d' arcs amb les mirades,
alçant uns pilars amb els mots tendres
i amb l'harmonia de les manyagues.
Així entre tu i jo, amatents,
s'han dissipat les dues ribes
bastint un pont primaveral
sobre l'espurneig del passat.
Hem assolit
aquest sentir-nos tan propers
com fets des de sempre
l'un per l'altre.

Avui somiem una vida junts
entre l'incert i la quimera
viatge vigorós pel laberint dels dies
cap a l'equació d'existir
en una constel·lació pròpia
on claregin des d'ara mils d'albes
més planeres.

Llums i arquitectures novelles
d'una fecunditat sentida
s'enfilin apuntant als cels
de l'esperança i del delit
com feixes esglaonades de vinyes
turgents i fèrtils, al pas
de la rufaca i de les pluges,
de les ballarusques de neu
i dels dies més assolellats.

L'alè de l'univers,
del vent i de la gent inspiri
amb flaires d'espígol nostra llar.
I seguirem nuant el fil de l'idi·li
i acollint-nos mútuament
en calmes de plenitud
fins quan ni facin falta els mots
junts encara
sobre les ales del silenci.

Manel Palahí
Girona 2004